

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex
maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis
opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè
explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De Symbolo. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9500

Humilitatis vero tempore dici solet, & sēper in causa humilitatis ponitur, *Amalar. libr. 2. capit. 3.* vnde à Septuagesima ad Pascha locum habet Tractus, quia tūc mortem, quę intravit in mundum per inuidiam Diaboli; lugemus, *Rupert. libr. 5. cap. 12.* vel miseriam vitæ præsentis, *In-*

voc. III. lib. 2. cap. 32.

a Nec dicitur. Is certè diebus cantatur Tractus, quibus frequentior est populus, vt ad luctum excitetur, nempe Dominicis diebus, & in Quadragesimæ Feris seundis, quartis, & textis. Durand. libr. 4. cap. 21.

b Dic̄to Graduali, seu Alleluia, seu Tractu, b dicitur Euangelium. c Et in principio Euangeli dicitur, Dominus vobiscum. Respondeatur: Et cum spiritu tuo. d deinde Sequentia sancti Euangeli secundum N Respondetur, e Gloria tibi Domine. f In fine Euangeli a ministro respondetur, Laus tibi Christe, quod etiam dicitur in fine illius partis Passionis, qua legitur in tono Euangeli, g praterquam in Parascene. Potestasi dicendum est, dicitur, Credo.

*b Dicitur Euangelium. Vox Græca, quæ latinitate donata sonat, bonum nuncium. *Isidor. libro 1. cap. 11.* accipitur hic pro textu historiæ Euangelicæ, quem Apostoli in Missa legebant; quod *Schulting. part. 1. cap. 19.* ex eo Pauli deducit, quod de Luca ait: *cuius laus est in Euangeliō per omnes Ecclesiās.* Successores Apołtolorum legi currunt in Missa, vt testantur *Liturgia omnes;* & *Strabo capit. 22.* Alexáder Papa firmavit usum decreto, *Radulph. propof. 23;* & *Gemma libr. 1. cap. 88.* Eit autem Euangelium principale omnium quæ dicuntur in Missa. Sicut enim caput corporis præminet, & illi reliqua consentiunt; ita Euangelium se habet cum toto Missæ Officio, *Ruper. libr. 1. cap. 37.* Verbum verbi est, sermo sermonis, & Sapientia Sapientiæ, *Innocent. III. libro 2. cap. 47.* Euangeliarium per annum Hieron. composuit *ex Gemma libr. 1. cap. 87.* certas enim statas Lectiones Euangelicas legi, testatur *August. Prol. in epist. Ioan. 1.**

*c Et in principio Euangeli. Ita Ordo Romanus; vt populus, ait, silentium præbeat, attentus & benevolus fiat; quod ostendit ille per ea verba: Et cum spiritu tuo. quod notat *Rupert. libr. 1. cap. 6.* Nam & Apostoli salutabant primum dicentes: *Pax huic domui.* *Gemma libro 1. capit. 23.**

d Deinde Sequentia, &c. Ex Ordine

*Romano, quo docilis etiam fiat idem populus, *Ruper. loco citato.* Sequentia vero hoc loco est numeri pluralis, idest, ea quę sequuntur in Textu Euangeliæ. *Durand. libr. quarto cap. 24.**

*e Gloria tibi Domine. Chrysostom. in Liturgia. Dicat qui promptior non est, vt cum fructu capiat verba Euāgeli, *Gloria tibi Domine,* ita *Amalar. libr. 3. cap. 18.* vel, qui capiunt, glorificant Dominū, qui mittit Verbum salutis, vt dicitur *Aet. 11. Ruper. libr. 1. cap. 36.* Vel sapientiam & sermonem Dei hunc esse omnes nos credentes, clathemus; *Gloria tibi Domine.* ita explicat *S. German. in Theoria rerum Ecclesiasticarum.**

Ante Textum Euangeli præmittitur: *In illo tempore:* praterquam, quando est initium Euangeli, vel in primis verbis Textus describitur tempus proprium illius narrationis; vt: *Anno quintodecimo; Elisabeth impletum est, &c.*

f In fine Euangeli refert *Durand. libr. 4. cap. 24.* varios ritus quidam dicebant, Amen, hoc est, verum, vel fiat. Alij, Deo gratias. Alij, *Benedictus qui venit in nomine Domini.* Nos Christum laudamus. de quo narratum est in Euangilio: sed verba non sunt antiquiora Burchardo, qui ea refert, ante eum nemo.

g Praterquam in Parasc. Quæ Christo sunt dies improperi, non laudis.

De Symbolo. XI.

h Symbolum dicitur i post Euangelium 1 in omnibus Dominicis per annum, etiam si in illis fiat de Festo, in quo alias non diceretur, vel Dominica vacet.

m In

m In tribus Missis de Nativitate Domini, & deinceps usque ad Octauam beatissimi Ioannis Apostoli inclusive. n In Epiphania, & per Octauam. Feria quinta o in Cœna Domini. p In Paschate Resurrectionis, & per Octauam. q In Ascensione Domini, & per Octauam. r In Pentecoste, & per Octauam. s In Festo Corporis Christi, & per Octauam. t In omnibus Festis Beatae Mariae, & per Octauas. u In Festis duodecim Apostolorum, & Evangelistarum, & per Octauas. x In utraque Cathedra Sancti Petri, & in Festo S. Petri ad vincula. In Festis Conversionis, & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli. In Festo S. Ioannis ante portam Latinam. In Festo S. Barnabæ Apostoli. y In Festis Inventionis, & Exaltationis Sancte Crucis. z In Transfiguratione Domini. a In Festis Angelorum. b In Festo S. Maria Magdalene. c In Festis quatuor Doctorum, videlicet, Gregorij, Ambrosii, Augustini, & Hieronymi, addito Festo S. Thome de Aquino, & S. Bonaventura. Item in Festis Doctorum, Athanasii, Basilij, Gregorij Nazianzeni, & Ioannis Chrysostomi. d In die Octuarum S. Ioannis Baptiste, & S. Laurentij. e In Festo omnium Sanctorum, & per Octauam. f In Dedicationibus S. Salvatoris, & SS. Apostolorum Petri & Pauli. In Anniversario Dedicationis propria Ecclesie, & per Octauam. In die i Consecrationis Ecclesie, vel Altaris. In Festis Sanctorum quibus dedicata est Ecclesia, & ubi habetur corpus, vel insignis reliquia Sancti, de quo agitur. In dies Creationis, & Coronationis Summi Pontificis, & in Anniversario eiusdem diei. In die, & in anniversario Electionis, & Consecrationis Episcopi. Item in omnibus Festis, m quæ in Dominicis, & infra Octauas celebrantur, etiam si dicuntur in parvamentis violaceis in Dominica in quibus ratione Dominicæ & Octauæ dici debet. Item in Festo n Patroni aliorum loci, vel Tituli Ecclesie (non autem alicuius Cappella, vel Altaris) & in Festis principalibus Ordinum, & per eorum Octauas, in Ecclesiis tantum illius Ordinis. Item dicuntur Credo, in Missis Votivis, quæ solemniter pro regravi, vel pro publica Ecclesie causa celebrantur.

h Symbolum. Hoc est, indicium, seu signum, seu collatio; quia Symbolum Apostolorum est indicium fidei, eiusdemque regula, & continet omnes articulos eiusdem, Isid. libr. 2. de diu officio cap. 22. Hymnologia catholica, seu Hierarchica Eucharistia dicitur à Dionys. apud Lindanum ad Liturgiam S. Petri. Symbolum, autem quod recitamus in Missa, non est Apostolorum, quod initio Ecclesie cantabatur in Missa, ex Dion. Areop. cap. 3. de Eccles. Hierar. & habetur in Liturgia Sancti Petri. neque est Nicenum, quod deinde recitari iussit in Missa S. Marcus, qui Sancto Siluestro successit, ex Bernone capit. 25. de Offic. Missæ. quod tamen negat Baron. An. 325. & probat ex Ruffino in Symbolum: sed est Constantino politanum, cum additione, Filioq. procedit, facta in Concil. Toleiano sub Leone I. ex Baron. Anno 447. seu in Concilio

Rom. à Damaso, vt probat Steph. Dur. lib. 2. cap. 24. & optime. quod Symbolum idem Damaso Papa dici decreuit, ex Ruper. lib. 2. cap. 21. & quasi esset aptius modulii sonorum, inquit Strabo cap. 23. Neque est tamen Constantinopolii annum purum, sed dici potest Ecclesiasticum, ex Demochare tomo 4. cap. 15. Purum enim à Gregor. Nysseno scriptum fuit, & approbatum in Conc. Constantinop. ex Neph. libr. 12. c. 13. de quo Baron. An. 281. quod paulo diuersum est ab eo, quod dicimus. Romæ vero non dicebatur, vt ex mox dicendis patebit.

i Post Euangelium. Ex decreto S. Marci Symbolum post Euangelium dicitur, Radul. propos. 23. vt per Sanctum Euangelium corde credatur ad iustitiam, & per Symbolum ore fiat confessio ad salutem. Strabo c. 22. omnes enim errorum, impietates, perfidieque blasphemias calcat.

cat, & ob hoc in universis Ecclesijs parti confessione à populo clamatur. *Ibid.* lib. I. cap. 16. Dicendum est autem, quod ideo Ecclesia Romana nō recitabat, quia (& inquit Berno, se hoc audisse à Romanis) nulla vñquam fuit hæreos fece infecta. Nam Henrico Imper. instantे, Benedictus Papa Octauus hunc Ritum instituit; ex eodem Brunone, qui aderat, cap. 2. de quibusdam ad Missam spect. Baron. quoque An. 1014. sub Benedicto VIII. cœptum esse Symbolum Constantinopolitanum dici in Missa Romæ, ita ut non antea tradit; & dolet, mutatum fuisse Romæ hunc Ritum, Romanæ fidei intemeratae testem.

1. In omnibus Dominicis. *Vulnafid. Strabo* cap. 22. ex Concilio Toletoano, quia in Symbolo habetur articulus Resurrectionis Christi. *Innocentius Tertius* libr.

2. cap. 51.

in *In tribus Missis*. De Natali Domini docet *Microlog.* cap. 46. De Octaua, quia omnes dies infra Octauam pro una festivitate computantur, ut tradit *Radulph.* prop. 23. Et quia Octauæ significant resurrectionem mortuorum, quæ continentur in Symbolo. *Innocentius Tertius* loco citato. Sed aduerte, quod in Octaua Sancti Stephani dicitur, *Credo*, propter Octauam Sancti Joannis Apostoli, de quo est eadem regula cum Apostolis, ut mox dicemus.

n. In Epiphania. *Microlog.* ubi supra: quia Festum Domini, & in ea celebatur præterea Festum baptismatis, de quo in Symbolo: *Confiteor vnum baptisma*. quod adnotauit *Innocentius Tertius* loco citato, vbi & Symboli meminit infra. Oct. Epiphan. recitandi.

o. In Cœna Domini. *Innocentius III.* loco citato: quia, inquit, ad Eucharistiam respicit illud: *Sanctorum Communionem*, quod quamvis non legatur in Symbolo Missæ Constantinopolitano, puto contineri tamen in eo eiusdem verbo: *Vnum baptisma*: per quod vna est Sanctorum generatio, & per Eucharistiam deinde, quæ lac dicitur. *Petr.* 2. vna lactatio, & nutritio; vel in eo verbo: *vnam Santam*

Ecclesiam Catholicam, & Apostolicam, vt explicat *Durand.* lib. 4. cap. 25.

p. In Paschate Resurrectionis. *Radulph.* & *Innoc.* locis citatis; & ratio patet, quia de Resurrectione Domini in Symbolo fit commemoratione.

q. In Ascensione Domini. Quia Festum Domini. *Microlog.* & habetur articulus. *Innocentius Tertius*.

r. In Pentecoste. *Radulph.* supra, quia dicitur: *Credo in Spiritum Sanctum*: vt ait *Innocentius Tertius*.

s. In Fœsto Corporis Christi. Ratione supra allata de Cœna Domini. *Vrbanus Quartus* instituit.

t. In omnibus Festis. *B. M. Microlog.* cap. 46. quia de ea in Symbolo. *Innoc.* III. qui tamen mentionem facit Oct. tantum Assumptionis Beatæ Virg. non Octauæ Natiuitatis eiusdem.

u. In Festis duodecim Apostolorum, De Apostolis *Microlog.* loco cit. quia Symboli Auctores, & quia dicitur in Symbolo: *Apostolicam Ecclesiam*; quod habet *Durand.* lib. 4. cap. 25. Euangelista censentur Apostolici viri, & Symbolum in eorum Festis dicebatur, teste *Durando ibidem*.

x. In votaque Cathedra, &c. *Microlog.* loco cit. & ratio patet, ex titulo Apostolico, de septem his Festis.

y. In Festis Inventionis, &c. *Microlog.* ibidem de his duobus Festis: & de Cruce fit mentio in Symbolo: *Crucifixus etiam pro nobis*.

z. In Transfiguratione Domini, *Durand.* ibidem tradit. Festum Christi est. non ergo renueret *Microlog.* nec *Innoc.* III. quorum temporibus hoc Festum defiderabatur.

a. In Festis Angelorum. *Innoc.* Tertius loco cit. docet, & ea ratione, quia cum dicimus: *Creatorem Cali, & Ferre: intelligimus Deum Creatorem Angelice naturæ, & humanæ. in Symbolo Missæ expressæ dicitur: & iniustitium: hoc est, Angelorum. A Damaso decretum fuisse Symbolum in Festis Angelorum, scribit Crassus lib. 2. cap. 30. in suo Ceremoniali.*

b. Sancta Maria Magdalena. Fauer *Innoc.* Tertius, quia in Christi Resurrektione

ctione ea fuit Apostolorum Apostola.

c Quatuor Doctorum. Ea ratio esse potest, quia ipsi docuere populos, & explicarunt Symboli mysteria. eo verbo quoque fortasse significantur: *Catholicam Ecclesiam*: argumento simili sumpto à Durando supra in verbo, *Apostolicam*, pro Apostolis. Et in Festis quidem quatuor Doctorum latinorum dici testatur *Burchardus*; immo dicitur etiam fuisse decretum à Gregorio XI. & Urbano VI. in alijs Græcorum & S. Thomæ, iussit Pius V. sicut & Sixtus V. illud addidit Festo S. Bonaventuræ.

d Octauarum S. Ioannis Baptiste, &c. Ita Innoc. III. sed ea, inquit, de causa, quia veniunt infra Octauas Apostolorum Petri & Pauli, & Assumptionis Beatae Virginis. unde & Præfationes dicuntur de Apostolis, & de Beata Virgine. Qua ratione dicitur etiam Symbolum in eorum Festis, si occurant infra Octauas alicuius Patroni loci, seu Tituli Ecclesiæ, licet de Octaua nulla fiat Cōmemoratio in prædictis Festis.

e Omnim Sancotorum. Microl. loc. citato. & ratio est, quia in hoc Festo veneramur B. V. Apostolos, & alios, quibus cōgruit recitatio Symboli. Innoc. putat hoc Festum esse Dedicacionis Ecclesiæ omnium Sanctorum, de qua statim.

f In Dedicacionibus. Microl. loco citato, addit & causam Innocen. quia in Symbolo dicitur: *Sanctam Ecclesiam*: & vallet in quatuor his festiuis casibus Ecclesiarum.

g Quibus dedicata est Ecclesia. Scribit Durand. lib. 4. c. 25. hoc fuisse in vsu apud quosdam.

h Habetur Corpus, &c. Symboli recitatio cū sit nobiliorū Festorum propria, videtur addere solemnitatem Missæ, in qua illud præter supradictos dies recitatur; & idcirco extenditur ad præsentem, & sequentes casus in Rubr. descriptos. In translatione vero SS. non dicerem Symbolum, nisi Officium sit duplex, quod Translationi principalis tantum Patroni concedere solet sacra Rit. Cong.

Vfus recitandi Symboli in Festis san-

ctorum, quibus dedicata est ecclesia, seu vbi habetur insignis Reliquia, non fuit, vt opinor, ante annum 1393. in quo Bonifacius IX. concessit recitari Symbolum in testo S. Francisci in propria ecclesia, & vbi corpus eius requiescit; vt refert F. Lucas Vuandrigus tomo 4. Annal. eodem anno num. 1.

Quæ vero sit insignis reliquia Sancti, ratione cuius dici queat, *Credo*, in Missa: eam esse ne dubites, ratione cuius Officium Duplex recitari potest. Gregorius enim XIII. anno 1573, concessit Ecclesiæ Hispaniarum. vt possint facere Officium Duplex de Sancto cuius habetur, Caput, brachium, crus, quibus Sacra Rituum Congregatio die 8. Apr. 1628. tantaquam insignem reliquiam addidit, eam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non pauca. Quod si corpus habeatur integrum, aut illis magna pars, à fortiori Symbolum in Missa recitari debet. prædicta vero intellige de Reliquijs approbatis, vt declarauit eadem Sacra Congregatio die 3. Junij 1617. & prædicta die 8. Aprilis 1628.

i Creationis, &c. Et iure in tribus his casibus: quia Dominus Apostolicus nominatur in Litanij, caput est Ecclesiæ Catholicæ, & Apostolicæ, de qua in Collectis pares sunt illæ duæ, pro Ecclesia, & pro Papa, quæ cum alternatiua ad libitum Sacerdotis præscribuntur.

l Electionis, &c. Si in consecratione Ecclesiarum, quanto magis in consecratione Episcoporum? & pertinent Episcopi ad eum articulum: *Catholicam Ecclesiam*. Audi Ambrosium in *Oratione de obitu fratris sui*. Aduocavit Satyrus, ad se Episcopum, nec ullam veram putauit, nisi veræ fidei gratiam, percunctatusque ex eo est, utrumnam cum Episcopis Catholicis, hoc est, cum Romana conueniret Ecclesia. Denique Vicarij sunt Apostolorum, vt dicitur in *Ordine Romano*, ex Conc. Niceno cap. 4. de consecratione Episcopi. In die Consecrationis Episcopi assertit dici Symbolum *Burchardus*.

m Quæ in Dominicis. Innoc. VII. decreuit, dici *Credo* in Festis S. Io. Baptiste, &

& S. Laurentij, quando veniunt in Dominicis: *vt in Breu. Veneto 1521. narratur.*
& hac eadem ratione dicendum erit etiā Symbolum in Vigilijs Nativitatis Domini, & Epiphaniæ: & in octaua Innocentum, si venerint in Dominica, nimurum ratione Dominicæ vacantis.

In Patroni alicuius loci. Patronus, & Titularis Ecclesiae sunt quidem primæ classis; non ideo tamen illis conuenit, ut dicatur, *Credo*; quia non dicitur in Festo Sancti Ioannis Baptista, quod est primæ classis: sed quia, cum locus fiat celebrior, concurrente populo ad Festum Patroni, seu Tituli Ecclesiae, æquum est, ut Sanctam fidem populus ibidem cum Clero conclamat, & profiteatur. Hinc dicitur, *Credo*, in festo Sancti Ioannis Baptista in

propria Ecclesia, ob locum, & concursum populi, & ob eundem concursum dicitur etiam in Missis votiuis, quæ solemniter celebrantur pro re gravi, de qua vide *supratit. 8. num. 4.* Solus autem concursus populi sine alio solemnitatis titulo, non facit, ut legitime dicatur *Credo*, ex Rubricis: alioquin in Ecclesijs ruralibus in omnibus Festis diceretur, *Credo*.

In Vigilijs autem, quæ veniunt infra Octauas, & habent Symbolum, non tamen dicitur Symbolum, sicut in eq; Hymnus Angelicus; quod habetur in Missali ex simili Rubrica, in Missa Litaniarum maiorum in Festo Sancti Marci. eadem enim est ratio in his ferijs maioribus: immo à fortiori, si non in Rogationibus: ergo nec in Vigilijs, quibus illæ præstant.

De Offertorio, Secretis, Præfationibus, & Canone XII I.

I Post Symbolum, vel si non sit dicendum, post Euangeliū, o dicitur Dominus vobiscum, p Oremus. q deinde Offertorium: postea fit oblatio cñm Orationibus, vt in Ordine Missæ. Qua oblatione facta, dicuntur i Orationes secretae, s secundum numerum Orationum, quæ clara voce in principio dictæ sunt: sed ante primam Orationem t non dicitur Dominus vobiscum, nec aliquid aliud, sed dicto, Suscipiat Dominus sacrificium, absolute dicuntur; u neque etiam ante secundam Orationem dicitur Oremus. x Terminatur autem prima & ultima Oratio, vt dictum est supra in Rubrica de Orationibus: & secreto dicuntur usque ad illa verba in conclusione, y Per omnia secula seculorum, quæ clara voce proferuntur, & incipitur Prefatio.

o Dicitur Dominus vobiscum. Ordo Roman. & introitum demonstrat ad aliud Officium, dum salutat Sacerdos operarios suos. Amalar. lib. 3. c. 19. inuitaturus quoque ad Orationem monet, nisi Dominus sit nobiscum, non posse nos orare. Innocent. III. li. 2. cap. 53.

p Oremus. Ordo item Rom. quo doceatur, ut stabiles sumus in fide, quam professi sumus in Symbolo. Steph. Eduen. de Sacram. Altar. cap. 12. vel precamur, vt voluntarium Sacrificium acceptabile sit Domino, nec despiciatur cum sacrificio Cain. Amalar. loco citato.

q Deinde Offertorium. Ordo Romanus, & in Antiphon, Sancti Gregorij nomine, hoc habetur. Porro Offertorium, auctore Isidoro lib. 6. Ethymol. capit. 19. quasi ob Gauant. Rubr. Miss.

fertum. fertum enim dicitur oblatio, que in Altari offertur. fertum, siue feretur, ait Festus, genus libi dictum, quod cerebris ad Sacra ferebatur; vel dicitur Offertorium, ab offerendo, quia tunc oblationes fiunt Innocent. III. li. 2. cap. 5.; vel est offerentium Canticum, Gemma. anim. lib. 1. cap. 97. Offerendam vocat etiam Amalar. li. 3. cap. 36.

Quis auctor? Cælestinus ex Demochare tom. 4. capit. 15. Eurychianus ex Petro ab Opmeer de Off. Missæ. S. Gregorius, ex Gemma anim. lib. 1. cap. 88. inclinaverat prior in hanc sententiam Vualafrid. Strabo capit. 22. Ordo sane conueniens. inquit Innoc. supra. nam sequitur prædicationem Euangeli fides in corde, laus in Offertorio, fructus in Sacrificio.

C Addit